

VECKOBLADET

2019:38

191213

45:e årgången

Tack för i år!

Så var ännu ett VB-år till ända. Tänk så många det blivit, lika häftigt och förvånande, varje gång.

Tack till alla läsare, skribenter och övriga vänner för att ni gjort detta möjligt.

Förhoppningsvis så syns vi igen 2020 för en 46:e årgång!

red

Friday for Future alla fredagar

Välkomna på demonstration för klimatet, **varje fredag** någon gång mellan 10- 13 på Stortorget.

Julsånger på stan

Lördagen den 14/12 sjunger vi julsånger i centrala Lund, kl. 13.15 vid fontänen på Bantorget & kl.14.00 på Stortorget

Körledare: Inger Ohlen

I Spontankören kan vem som helst oavsett ålder sjunga- alla som kan andas och prata är välkomna! Då är man fullt kvalificerad - ingen körvana behövs alltså - och vi sjunger helt utan noter!! Vi sjunger för att det är roligt och nyttigt och vi vill alltid bli fler.

Gå gärna in på spontankoren.se och läs om hur du kan börja sjunga med oss!

Arrangör: Spontankören, Vinterlund och Lunds kommun

Musik och Makt – Röda Kapellets decemberkonsert

Röda Kapellet bjuder in till en musikalisk och politisk resa genom 1900-talet.

Dirigent: Ludvig Nordgren

Presentatör: Staffan Gerdmar

Lördag 14 december 2019 kl. 18:00

Magle Konserthus, Magle stora kyrkogata 4, Lund

Falska förnyare av Lucifer

Härom veckan fick jag i min brevlåda ett flygblad från FNL - "ditt lokala parti" som det stod, riktat "Till dig som vill förnya Lund". På framsidan var en bild av partiets fullmäktigeledamöter. Alla hade cyklar, det här var minsann riktiga Lundabor. Det var en snygg och välskriven liten broschyr, med text om partiets vallöften 2018 och vad som har hänt med dem under året.

Fromma förhoppningar

Dvs. nog var det en blandning där det finns både fromma förhoppningar och ärenden där FNL inte precis haft någon ledande roll. "Inga resor till Cannes." Nej, Vänsterpartiet har sagt nej till dem i många år, liksom resor till jippon i Almedalen. Det senare lyckades vi dock inte avstyra. "Inga nya dyra spårvägslinjer" Nej, men det är faktiskt ingen som har förordat det. "Gräv ner järnvägen genom Lunds centrum!" Ja, vad kostar det, ska staten bjuda på det? "Fler jobb på framtidens arbetsplatser!" Ja, det kan man ju önska sig. "Nej till skattehöjningar!" Visst, där känner man igen den borgerliga linjen. Det hela ser ut som det dåvarande Folkpartiets förslag, Tove Klettes klassiska linje. Man är för allt som är trevligt och bra, men det får inte kosta pengar. "Mindre barngrupper i förskolan!" Ungefär vad V har sagt sedan 1960-talet. Om man menar allvar kan man inte som FNL ansluta sig till borgarna.

Det är nämligen just det FNL gjort. "Efter intensiva förhandlingar bildades Lundakvintetten där FörNyaLund tillsammans med Centern, Liberalerna, Kristdemokraterna och Moderaterna utgör kommunens styre." Ja. Detta är själva hjärtpunkten i FNL:s politik i Lund och det borde nog stå i stora bokstäver i det lilla upplysningshäftet.

Cynikerna har fått rätt

Jag tillhörde de som såg positivt på FNL:s framträdande i Lund och hänades mycket riktigt av mer cyniska partikamrater. Och det är verkligen häpnadsväckande att man påstår sig stå för förnyelse i Lund när man omedelbart ansluter sig till den borgerliga Lundakvintetten med partier som har styrt Lund i huvuddelen av de senaste femtio åren. Det skulle förvåna om de 6 870 lundabor som röstade på FNL i kommunalvalet 2018 återkommer i valet 2022. Det måste bli en huvuduppgift för V att tala om för lundaborna hur FNL faktiskt använder sina röster.

Nästan som i Paris

När detta skrivs får jag i brevlådan Lokaltidningen som i en stor rubrik meddelar mig, "Klostergården är lite likt Paris" Jaha, har taket brunnit på Klostergårdskyrkan, har upprörda bönder från Sandby blockerat tillfartsvägarna och har Klostergårdsborna (som ju som vi alla vet älskar sin stadsdel) rest sig som en man mot Gunnar Stensson som väl antar president Macrons plats. Ja, Lund ligger närmast kontinenten.

Gängen gör pengar på allt av Gunnar Stensson

"Skolans tystnadskultur går ut över undervisningen, skolmiljön, eleverna och kollegorna."

Jakten på vinst förutsätter tystnad. Affärshemligheter måste skyddas när man ska lura konkurrenter och konsumenter. Nedan några exempel.

Finansbolaget Allras styrelses gjorde medvetet dåliga affärer för att tjäna pengar, men alla

kunde inte hålla tätt. Därför hotas de nu med långa fängelsestraff.

Skolor i Stockholm har lagt ut en miljon på terrorövningar som arrangeras av privata företag. Företagens marknad gynnas av varje skjutning på gatorna.

Vinstjagande kriminella gäng är en del av samma kultur och tillämpar tystnadsplikten brutalt, vare sig de sysslar med knark eller avokado. Det kan kosta livet att vara lösmünt.

Farligast är tystnadskulturen förstås i de globala fossilföretagen. Förnekargängen där tiger, ljuger, mutar forskare och anstiftar krig för sin profit och för att skydda sin osynliga hand.

För några år sedan nådde tystnadskulturen de svenska skolorna. När de hamnade på marknaden förvandlades eleverna till på samma gång vinstfaktorer och konsument.

Skolpengen gjorde det nödvändigt att tåga om sådant som kunde skada de stora skolkoncernernas vinstintressen, exempelvis betygsinflation, segregering urvalssystem, mobbning, stora klasser, avsaknad av hjälpmedel och andra problem.

Även icke vinstdrivande kommunala skolor drabbades.

[Läs artikeln i Skolvärlden »](#)

Tystnadskulturen innebär att lärare som uppmärksammar problem och påkallar åtgärder straffas med trakasserier, dåliga arbetsvillkor, sämre lön eller förlorar jobbet. Lärare som skryter med skolan och tiger om bristerna belönas.

Fyra av tio lärare uppger i en undersökning som *Skolvärlden* genomfört att de straffats för att de brutit mot tystnadskulturen.

55 procent av lärarna har övervägt att byta arbetsplats för att slippa tystnadskulturen.

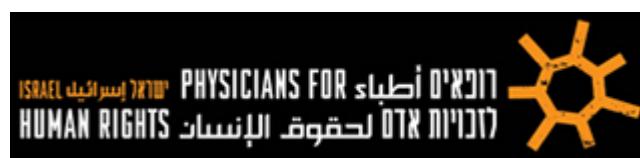
Sveriges lärarbrist är inte förvånande.

Utbildningsminister Anna Ekström, S, är bekymrad. Hon skriver:

”Om lärare förväntas marknadsföra snarare än informera sakligt och opartiskt, och om lärare förväntas tala väl om sin skola snarare än larma om missförhållanden så går det ut över undervisningen, skolmiljön, eleverna och kollegorna. Den utvecklingen arbetar jag för att bryta.”

2054 av Lärarnas Riksförbunds medlemmar tillfrågades i undersökningen. 981 personer deltog, vilket motsvarar 48 procent. Källa TT.

Mänskliga rättigheter måste gälla även Israel! av Gunnar Olofsson

Mänskliga rättigheter är satta på undantag i Israel och de av Israel kontrollerade palestinska områdena. Inte minst gäller det tillgången till hälso- och sjukvård. Det skriver israeliska "Läkare för Mänskliga Rättigheter" (PHR-I) i en sammanfattning med anledning av FN:s dag för mänskliga rättigheter 10 december.

På det ockuperade Västbanken hindrar Israel med hjälp av militärposter, murar och vägspärrar aktivt palestinerna från att söka och få den vård de behöver. Människor blockeras från att nå sjukhusen och det händer att man föder barn eller dör i vägspärrarna. I Gaza avslås omkring hälften av alla ansökningar att söka vård utanför den inringade enklaven, och cancersjuka avlider då de inte får den vård de behöver.

Till detta kommer fysiska övergrepp av den israeliska armén, nattliga raidar och arresteringar, husrivningar, förstörelse av egendom och mord på människor som fredligt demonstrerar mot ockupationen. Personer som fängslas på ockuperat område, även barn ner till 12 års ålder, torteras och spärras efter summariska rättegångar in i fängelser inne i Israel, där de inte kan få besök av anhöriga. Enligt officiell israelisk statistik sitter i nuläget omkring 5.400 palestinier, varav 187 barn, i israeliska fängelser. Den vanligaste anklagelsen mot barnen är stenkastning mot israeliska soldater och militärfordon – ett brott som kan ge många års fängelse! 413 personer hålls i "administrativt förvar" på obestämd tid utan rättegång eller dom.

Inne i Israel nekas asylsökande tillgång till både arbete och hälsovård och tvingas leva utan skydd mot att utnyttjas av kriminella element. En några år gammal lag, "Deposit law", tvingar migranterna att varje månad lämna 20% av det de tjänat till myndigheterna, något som driver dem in i hunger och fattigdom. I de israeliska fängelserna handläggs sjukvården av Israel Prison Service, en organisation som egentligen inte har någon medicinsk kompetens, och det händer att fångar dör av vanvård och brist på medicinsk tillsyn.

Enligt FN:s "[Allmänna förklaring om de Mänskliga Rättigheterna](#)" (antagen 10 december 1948) har varje individ rätt till "liv, frihet och personlig säkerhet" (artikel 3). PHR-I pekar här speciellt på rätten till hälso- och sjukvård på lika villkor – en princip som Israel grovt bryter mot. Hela ockupations- och bosättningspolitiken utgör fundamentala brott mot grundläggande internationella konventioner, vilket konstaterats i ett stort antal FN-resolutioner - och senast i Säkerhetsrådets resolution 2334 (23 december 2016). Ändå får det inga konsekvenser? När USA:s utrikesminister Mike Pompeo nyligen, för Trump-administrationens räkning, deklarerade de israeliska bosättningarna som "inte nödvändigtvis illegala" – och därmed öppnade ännu en dörr för palestinerna ner till helvetet - har inte heller det väckt någon större uppståndelse.

Hur långt tänker världens ledare, inklusive EU och vår egen regering, låta det gå innan man på allvar sätter ner foten och gör någonting åt de ständiga övergreppen i Israel / Palestina? I samband med FN:s dag för mänskliga rättigheter är det absolut rätt tillfälle att ställa den frågan.

Dear friends of the Palestinian people

Israel just announced its plans to raze the historic Shuhada Street market in Hebron to build a new Jewish settler neighborhood on top of its rubble.

It's a disgusting political move by (interim) Defense Minister Naftali Bennet to win support for ultra-nationalist parties with yet more elections potentially on the way.

But make no mistake: this is ONLY happening because the Trump administration just proclaimed that Israeli settlements in the West Bank don't violate international law.

The clock is ticking – the community has been told it only has till Dec. 31 to “comply” or face the consequences – and we need to help create a huge public outcry against this atrocity:

Shuhada Street was already a glaring and painful example of Israel's apartheid policies. 20 years ago it was the bustling busy commercial center of Hebron – **now shops are shuttered and welded shut, entrances to homes are bricked up, and cars are banned.**

Why? Hebron is home to a few hundred notoriously militant radical Jewish settlers, and – you can't make this up – after a Jewish settler massacred 29 Palestinians in 1994, it was Palestinians living and working on Shuhada Street who were forced to leave their homes and businesses in the name of “security.”

25 years later the Israeli government is taking yet another step in its apartheid control of Palestinian lives in Hebron.

Join our campaign in solidarity to create a huge international outcry against this outrageous decision:

[Add your name: Stand with Shuhada Street](#)

Dags för decennieskifte

Inte lika spektakulärt som ett millenieskifte men ändå en sorts milstolpe. Visst borde VB med sina kvalificerade läsare och skribenter kunnat precentera lite trovärdiga förutsägelser inför 20-talet. Det förra 20-talet blev ju ganska spektakulärt med epitetet "det glada" i början till "depressionens" i slutet.

Tyvärr har vi inte hunnit putsa kristallkulan den här gången. Bristen på nya förutsägelser gör att vi får nöja oss med det näst bästa; att ta fram rödpennan och läsa en 20 år gammal förutsägelse från de då så populära "Millennie-konsulterna". VB valde att anlita konsulerna Grr och Lucifer för att förutse det nya milleniet. 20 år är en futtig del av ett millenium men ett litet delfacit låter sig kanske göras.

Millenniekonsulterna från VB nr 38/1999

Nu har de samlats, Veckobladets båda millenniekonsulter, signaturerna Lucifer och Grr för att utbyta tankar kring det gångna året, århundradet och årtusendet. Utrustningen är 2000-säkrad och parallellt med samtalet genomfördes en djuptestning av milleniechampagnen.

Lucifer: Varför är vi här, i denna trista stad, i denna trista tid? Det måste ha varit Lund Baudelaire tänkte på när han skrev om "la tristesse d' une ville sans fleuve". Inte ens politiken är rolig här.

Grr: Floden är på väg! Eller åtminstone vattnet. Dethar jag förutspått flera gånger förr, men nu har det stått i Science att havsisen i Arktis smälter med rekordfart (vilket med 98 procents sannolikhet beror på växthuseffekten) och att nordpolen blir isfri sommartid inom ett par decennier. Därmed stiger havet obönhörligen och når så småningom Lund. Och därmed blir även politiken roligare här för det blir en mängd nya problem att ta ställning till. Kanske inte i vår privata livstid men i barnbarnens, och så här inför årtusendeskiftet borde vi kunna lyfta blicken. Lunds befolkning har hundradubblats under det nu slutande millenniet, fortsätter den trenden blir våra efterkommande tio miljoner på hösten 2099. Härliga tider, strålande tider!

Millenniekonsulterna

Nu har de samlats, Veckobladets båda millenniekonsulter, signaturerna Lucifer och Grr för att utbyta tankar kring det gångna året, århundradet och årtusendet. Utrustningen är 2000-säkrad och parallellt med samtalet genomfördes en djup-testning av milleniechampagnen.

Lucifer: Varför är vi här, i denna trista stad, i denna trista tid? Det måste ha varit Lund Baudelaire tänkte på när han skrev om "*la tristesse d'une ville sans fleuve*". Inte ens politiken är rolig här.

Grr: Floden är på väg! Eller åtminstone vattnet. Det har jag förutspått flera gånger förr, men nu har det stått i *Science* att havsisen i Arktis smälter med rekordfart (vilket med 98 procents sannolikhet beror på växthuseffekten) och att nordpolen blir isfri sommardag inom ett par decennier. Därmed stiger havet obönhörligen och når så småningom Lund. Och därmed blir även politiken roligare här för det blir en mängd nya problem att ta ställning till. Kanske inte i vår privata livstid men i barnbarnens, och så här inför årtusendeskiftet borde vi kunna lyfta blicken. Lunds befolkning har hundradubblats under det nu slutande millenniet, fortsätter den trenden blir våra efterkommande tio miljoner på hösten 2099. Härliga tider, strålande tider!

L: Jo jag minns dina inkännande skildringar av det otvungna livet i den kommande lilla fiskarbyn vid Klostergården. Jag har förstått att man redan är på gång med planerandet av skyddsvallar och fördämningar nere i Skanör. Och än så länge är det ju växthuseffekten mest behaglig med många milda kvällar på uteserveringarna och mindre snöskottning. Och visst var det trevligt med årets storm, inget lär ju vara så vitaliserande och gemenskapsskapande som mindre naturkatastrofer. Men åter till politiken, och särskilt då i Lund. Vi var ju en gång som besatta av den. Kan du erinra dig någon som helst intressant händelse eller uttalande där från det gångna året?

G: Du må betrakta mej som oseriös men jag har fäst mej har särskilt fäst mej vid ett ärende som just nu behandlas i nämnderna, det om en biogasanläggning halvvägs mellan Lund och Dalby. Vårt parti och den rödgröna majoriteten ville ju, med den outtröttliga Karin Svensson Smith (v) som pådrivare, "sluta kretsloppet" och nyttiggöra en mängd lokala biologiska restprodukter, för att nu använda en vetenskaplig beteckning. Statliga miljöomställningsbidrag utlovades också. Men nu bråkar villaägarna i Dalby och är rädda för sänkta andrahandsvärden på sina hus. Miljönämnden har redan vikit sej och nu ska vi se vad byggnadsnämnden

säger. Själv menar jag att har man bosatt sej på landet får man räkna med att det luktar skit ibland, för att använda en icke-vetenskaplig benämning. Ställer inte derödgröna partierna upp för biogasanläggningen och vågar köra över Dalbyborna har de sänkt sin trovärdighet i miljöfrågor. För mej är frågan oerhört viktig principiellt. Rent praktiskt tror jag däremot inte ett dugg på biogas. Parallellerna med kärnkraften ger sej s.m.s. själva?

L: Politik är det möjligas konst och jag är inte säker på att din vilja att köra över villägarna i Dalby enbart dikteras av rationella eller ens principiella skäl. Och jag fruktar att du inte heller har hängt med in i det postindustriella samhället. Där ligger landsbygd och gödseldoft redan två epoker bort och Dalbyborna ser sig säkert inte som boende på landet — de bor i den urbana aggregationen Lund—Malmö om än inte i den virtuella verkligheten där skitlukar är helt obekant. Du är kanske inte uppkopplad? Fast jag måste medge att rationalitet är inte allt i politiken. När Barsebäck I stängde var det inte kalkylerna över elpriset som dominerade mina tankar utan simpel hämndkänsla efter alla dessa år av manipulerande kärnkraftspropaganda. Jag håller gärna igen på användningen av brödrosten på vintrarna om det är priset.

G: Det är klart, ska min vision av tiomiljonerstaden Lund bli verklighet måste stan växa åt öster, och då skulle även riktiga lundabor drabbas av biogasens olägenheter. Men det är ett problem att våra politiska intentioner och visioner inte klarar konfrontationen med verkligheten. Det som vi ser i Lund skulle mångdubblas om vänstern kom in i regeringen. Trots det skulle jag vilja att vi kom dit: lite makt är också makt. Fast utsikterna är inte så stora. Partimedlemmarna är mycket mer fundamentalistiska än väljarna, och en omröstning på ett regionalt valmöte som slutar 11—9 kan mycket väl spräcka en regeringssamverkan. Och jag antar att siffrorna är ännu lägre och därmed slumpartade på mp-mötena. Det som just nu oroar mej mest i politiken är miljöpartiets dåliga opinionssiffror. Kan Matz Hammarström som nytt språk för hjälpa upp dem? Han visade kompetens och god samarbetsanda som lokalpolitiker i Lund men gör han sej i teve?

L: Ja, det är säkert nyckelfrågan. Mediernas ökande makt är väl den stora förändringen i politiken och jag ser ingen slut på den utvecklingen. På medieområdet har varken vänstern eller arbetarrörelsen haft mycket att sätta emot. Den socialdemokratiska dagspressen var ju aldrig stark men nu ligger den i stort sett i ruiner. Vänsterupp-

svinget byggde ju på att man startade från botten med att bygga upp kommunikations- och opinionskanaler men sådant kräver ju en ständig förnyelse och det saknas nu. Det är egentligen märkligt med det opinionsläge vi har med en övervikt på vänstersidan i väljarsympatierna och ett vänsterparti över tio procent när alla dessa borgerliga medier dagligen vräker över oss sitt förakt för Persson, Schyman och Schlaug.

G: Och nu är även VB på fallrepet. Det är bara att erkänna att politiken och demokratin sådana vi var vana inte finns mer. Vi får kanske söka oss till historien efter andra modeller. Själv har jag börjat intressera mej för det upplysta enväldet, inte av Peter den stores eller Josef Stalins modell men väl av Josef II:s eller Struensees. Den senare är aktuell genom Enquists roman och överhuvud måste vi börja tänka mera danskt nu när de första Öresundstågen redan är ute i provdrift. VB tappade tyvärr den danska dimensionen när Rolf Nilson gick.

L: Den förstärkta danska förbindelsen måste väl anses etablerad nu när en långtradare lastad med smuggelwhisky under nattens mörker körde över bron den gångna veckan. Det kommer säkert fler och man kan bara hoppas att de kan ha andra laster, t.ex. nybakade rundstycken. Visst, jag saknar också Rolfs initierade kommentarer om dansk politik, men att han steg åt sidan kändes ganska naturligt efter den långa politiska utveckling han genomgått. När jag kom till vänsterpartiet i slutet av 70-talet var han inte precis någon mjukis, om man säger så. Danmark, ja, visst har vi saker att lära där, t.ex. för att bedöma de partipolitiska opinionsvindarna. Där fick man tidigt ett starkt demokratiskt vänsterparti i form av SF och en mittenorienterad socialdemokrati med opinionssiffror lite över 30 procent och vi har gått i samma spår. Nu väntar vi bara på en motsvarighet till deras Folkeparti, där de reaktionära folkliga stämningar som inte släpps fram i Sverige kan kanaliseras och vinna anhängare både från vänster och höger. Bert och Ian var lite för tidiga och lite för oregerliga, men när som helst kan det komma någon mera seriös person som axlar deras mantel. Det ser jag som betydligt allvarigare än den samling romantiker och vapengalningar som nu hängs ut i medierna. Och deras möjligheter att vinna gehör ökar ju mer etablissemangen och politikerklassen försvarar sig åt EU.

G: EU-fienderna har en fantastisk förmåga att byta argument. Förut hette det att EU skulle bli ett tyskdominerat Neuropa, nu skrämmar man alltså med ytterhögern ska spela ut det svensknationella kortet.

Nu hoppas jag att EMU-frågan får en snabb lösning så att vi kan återkomma till den grundläggande EU-frågan också inom vänstern. Det finns åtminstone fem framträdande medlemmar av riksdagsgruppen som är klara EU-vänner och bland alla de övriga är mörkertalet stort, om uttrycket ursäktas. Själv hoppas jag att vår gamle vän Herman Schmid snart fixar oss en sån där studieresa till Bryssel med allting fritt — det tillhör EU-parlamentarikernas förmåner. Efter EU:s senaste toppmöte är det ingen idé att gå emot historiens inneboende krafter längre, det borde du medge, och Norges glans som utanförstående förebild har bleknat på sistone. Själv håller jag t.o.m. med Manuel Castells och Göran Therborn om att det är positivt att Turkiet kommer med. De vill in i Europa vilket de bl.a. har visat genom att låta oss interrailare åka ända till Irans gräns.

L: EU-och EMU-vännerna måste väl anses vara nog så flexibla i sin argumentation. Är det inte Interailkortet det handlar om så är det den tyska korven eller historiens inneboende krafter. Allting fritt, jojo. There is no such thing as a free lunch, som Milton Friedman säger. Men vi har väl redan betalt antar jag. Just nu pågår ju storartade ansträngningar, inte minst från socialdemokraterna, för att sälja in den nya krisstyrkan där vi förväntas försvara Europiska Värden, vilka de nu är. Så vitt jag kan se har det kalla krigets slut inneburit en stark brutalisering av den internationella politiken där enskilda stater eller grupper av stater anser sig kunna göra vad de vill under åberopande av humaniteten: i Irak, i det forna Jugoslavien, i Somalia. Ryssland åberopar ju direkt Nato-kriget mot Jugoslavien för att rättfärdiga sin vidriga krigspolitik i Tjetjenien. Jag måste säga att jag ser mycket pessimistiskt på den internationella utvecklingen de närmaste tio åren, Sveriges viktigaste fredsinsats nu skulle rimligen vara att hålla sig utanför de krigskoalitioner som är på gång. I stället håller vi på med att rusta upp balterna inför deras Nato-anslutning som ska fullborda inringningen av Ryssland.

Fast det är lite tråkigt att sluta samtalet på denna dystra bog. Vi kanske ska sluta med att gemensamt glädjas över all den fula granskog som föll i stormen och se fram mot den grönskande lövskog som brer ut sig i Skåne om hundra år?

G: Det finns inte plats för särskilt mycket skog av något slag om vi ska bli tio miljoner i Lund samtidigt som landarealen krymper. Men jag tror att dataskärmarnas virtuella bokskogar kan ge oss full kompensation. Så, för att citera den gamle strejkledaren Harry Isaksson som vi skrev om i förra numret: "Jag är jävligt optimistisk."

Intressant artikel till frågan om Israels existens vs anti-sionismen.

Kh Tjatte

Counterpunch December 12, 2019

Renouncing Israel on Principle

by Steven Salaita

When anti-Zionists discuss the Middle East, the topic of Israel's existence rarely arises. It's almost exclusively a pro-Israel talking point. We're focused on national liberation, on surviving repression, on strategies of resistance, on recovering subjugated histories, on the complex (and sometimes touchy) relationships among an Indigenous population disaggregated by decades of aggression. That a colonial state—or any state, really—possesses no ontological rights is an unspoken assumption.

“Do you recognize Israel's right to exist?” pretends to honor the downtrodden, but it is an altogether different proposition, transforming sophisticated ideas of liberation into a crude test of political respectability. Prioritizing the state as worthy of relief, as something to which we automatically owe deference, subsumes life to the imperatives of capital.

[Läs hela artikeln »](#)

Skolpolitik: Klotter och minnesfragment 1991 till 2006 av Gunnar Stensson

När jag härom kvällen rensade en byrålåda med gamla protokoll, broschyrer och annat skräp fick jag tag i en dammig svart anteckningsbok fylld med osammanhängande klotter.

9/9 95. Samling vid flygbåtarna. Jaha. September 95. Det var ett par månader efter folkmordet

i Srebrenica. Jag var upprörd då, påmindes om protesterna mot Handkes nobelpris nu.

Flygbåtarna? Det var före Västra hamnen och Öresundsbron och Turning Torso.

På en annan sida några adresser. Castle Hotel, Castle Green, Taunton, Somerset 11-13/9. Mats Hammarström MP. Äppelträden i Taunton, fulla med äpplen och med nät kring stammarna för att fånga upp dem när de föll. Ulrika Holgersson, S. Staden Street. Lars Granath, skolchef.

Ja, det var skolstyrelsens resa till England. Jag hade inte ägnat den en tanke på 24 år. Nu plötsligt minnen. Jag ska inte dra dem - vem vill veta? - men när jag lagt mig på tisdagskvällen sorterade jag några av dem, försökte sätta dem i kronologisk ordning. Här kommer historien om Skolstyrelsen och Utbildningsnämnden 1991 till 2006. Jag vet inte om den är sann i alla delar.

När jag blev invald i Lunds skolstyrelse 1991 hade den ansvar för alla skolor i Lunds kommun. Den nya styrelsen inledde mandatperioden med en heldags bussresa till varenda skola för att lära sig omfattningen av ansvarsområdet. Men kommunens ansvar begränsat eftersom skolan var statligt reglerad.

Sedan kommunaliserade Göran Persson skolan. Vänsterpartiets stöd i riksdagen var nödvändigt och Göran Persson lyckades pressa fram det. Lärarna blev kommunaltjänstemän i stället för statsanställda. En stor protestdemonstration genomfördes av lärarfacken på Kyrkogatan i Lund.

Kommunaliseringsbeslutet motiverades bland annat med demokratiskäl; decentraliseringen skulle föra skolan närmare människorna. Få hade insett att kommunaliseringen innebar segregation.

När Carl Bildt, M, ett par år senare genomförde friskolereformen, samtidigt som han investerade i blodig oljeutvinning i Sudan, hamnade den svenska skolan på marknaden. Det dröjde nästan två årtionden innan de fulla konsekvenserna blev uppenbara.

I september 1995 reste alltså skolstyrelsen till England. Vi besökte skolor i London och i städerna Taunton och Street i Somerset.

Flera ledamöter, som Lars V Andersson, C, och Lars Andrae, S, (var någon av dem med på resan?) övergick till den nya Utbildningsnämnden. Mats Hammarström röstade mot fria skolmåltider. Ansvar för grundskolan övertogs av kommunalnämnder. Klostergården tillhörde kommunal Söder med Kajsa Theander, V, som ordförande. Under kommunalperioden ökade Klostergårdens byalag sin aktivitet. Jag medverkade som

sekreterare, men mitt största engagemang var i Eritrea-grupperna.

1995 genomfördes Operation Dagsverk som samlade in några miljoner till stöd för skolor i Eritrea. Vi försökte göra Asmara till Lunds vänkommun. Lektor Bereket Yebio vid lärarhögskolan i Malmö byggde upp en studieverksamhet i Eritrea. Eritreas ambassadör besökte Tetrapak för att undersöka möjligheten att förpacka och sälja eritreansk apelsinsaft.

Elsa Grip, kommunstyrelsens ordförande Larry Andow och jag reste till Asmara och talade med representanter för Eritreas regering 1997. Utsikterna verkade ljusa, men följande sommar bombade Etiopien Asmaras flygplats och ett krig utbröt som inte avslutades förrän den nye etiopiske premiärministern Abiy Ahmed erkände Eritreas gränser förra året, något som han tilldelades Nobels fredspris för.

2002 blev jag oväntat ordförande i Utbildningsnämnden. Skoldirektör var den kompetente och engagerade Sten-Bertil Olsson. Jag hade under mer än ett decennium lärt känna personalen på Utbildningskansliet och flera skolledare och hade själv 30 års lärarerfarenhet. Dessutom hade jag barn och barnbarn i Spyken, Katte, Vipan och Polhem. Under mandatperioden byggdes

Polhems dramatiska aula som fullmäktige nu använder för sina sammanträden. Utbildningsnämnden gjorde också en studieresa 2005 till Saskatoon i Saskatchewan och Vancouver i British Columbia.

I november 2006, strax efter valet då Demokratisk Vänster kom in i fullmäktige och de borgerliga partierna tog makten, kritiserade jag planerna på att införa skolpeng i gymnasiet. Vissa moderater blev upprörda. En av dem rev dramatiskt min skrivelse i bitar.

Så blev det jul. I januari införde de borgerliga partierna skolpengen. Jag ordnade ett par protestmöten i Klostergården. Så var det slut.

Men jag kommer alltid att minnas september 1995 och äppelträden i Somerset. Bilderna blir alltmer detaljerade och levande.

Somerset Redstreak cider apple

En önskan om goda vilsamma helger!

En illustration av skillnaden mellan då och nu.
Då var VB:s värld svartvit med original illustrationer, denna av Manne.
Nu är VB färggrann med mycket bilder som oftast lånats från "nätet".
Same, same, but different skulle man kunna säga, om man ville.

*Denna Jul- och nyårshälsning som ritats av Manne har används
många gånger genom åren, debuten var i nr 43 1978.
De konstnärliga kvalitén gör att den fortfarande står sig trots att hammaren och skäran
inte står lika högt i kurs som de engång gjort.*